

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Năm ngày 31/03/2022.

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 840

“BIỂN NGHIỆP MỆNH MÔNG, KHỔ HẢI VÔ BIÊN”

Chúng sinh khởi tâm động niệm luôn tạo tội, từ đó hình thành nên cái khổ vô cùng vô tận, khổ mệnh mông như biển cả. Trên “*Kinh Hoa Nghiêm*”, Thích Ca Mâu Ni Phật đã nói: **“*Chúng sinh thời Mạt Pháp bất hiếu Cha Mẹ, bất kính Tam Bảo, không tạo nghiệp thiện, chỉ chuyên tạo nghiệp ác*”**. Do vậy biển khổ mệnh mông là do chúng sinh tự làm tự chịu.

Hòa Thượng nói: **“*Mọi người đều biết thời đại này lòng người khác thường, đạo đức xuống thấp*”**. Người xưa sống rất chân thành, thiện lương, thuần phất, gần gũi, dễ gần. Cả nhà đang ăn cơm, thấy người đói đến xin ăn thì họ sẵn sàng nhường bữa cơm đó cho người cơ nhỡ. Tâm người như vậy mới là bình thường. Nếu chúng ta thờ ơ, vô cảm đối với nỗi khổ của chúng sanh xung quanh thì đó là lòng người khác thường, không phải là tâm người. Người ta thường nói: **“*Con người phải có lương tâm*”**. Người nên yêu người, con người lúc nào cũng cần phải có lòng chân thành, luôn biết quan tâm mọi người, mọi sự, mọi việc xung quanh chúng ta. Mấy ngày nay tôi rất sâu sắc nghĩ đến chuyện sau khi bị bệnh khổ, sau khi bị nhiễm dịch Covid, những người bị hậu Covid không có sức để lao động. Người thường làm những công việc nặng như bê vác, đập xích-lô khi không còn sức lao động để nuôi sống gia đình và bản thân thì họ sẽ rất khổ.

Hòa Thượng nói: **“*Lòng người ngày nay khác thường*”**. Người ngày nay sống vô cảm, ai sống ai chết mặc ai, miễn là họ sống đầy đủ, dư dả là được. Hòa Thượng nói: **“*Thế giới như vậy không phải là thế giới của con người mà là thế giới của ngựa quý, súc sanh*”**. Thế giới của con người không như vậy vì con người luôn luôn biết yêu thương con người.

Hòa Thượng nói: **“*Chúng ta xem thấy những năm gần đây, khí hậu trên toàn thế giới khác thường, nhiệt độ của địa cầu không ngừng nâng cao, băng của Nam Cực, Bắc Cực tan đi rất nhanh, sinh thái của địa cầu mất đi sự cân bằng cho nên tai nạn thiên nhiên*”**. Bài học này Hòa Thượng đã giảng cách đây hơn 20 năm nhưng bây giờ chúng ta mới có duyên học. Nếu tôi không nói rõ thì có những người mới học sẽ tưởng Hòa Thượng vừa mới giảng hôm qua hay tháng trước. Hơn 20 năm trước, Hòa Thượng đã thấy được sự khác thường. Hiện tại mọi thứ còn dị thường hơn.

Hòa Thượng nói: **“Thế gian này tai nạn ngày một nhiều hơn, tai nạn lần sau nghiêm trọng hơn lần trước. Địa cầu này chân thật đã bệnh rồi! Địa cầu bị bệnh vì lòng người khác thường. Lòng người khác thường vì mỗi niệm đều là tham, sân, si, mạn cho nên chiêu cảm đến thiên tai, nhân họa”**.

Chúng ta thấy ở ngoài đường chỉ cần một tai nạn va quệt giao thông cũng khiến người ta có thể đánh nhau rồi dẫn đến giết nhau. Lúc đó họ tức giận, sau đó họ phải giải quyết hậu quả do không kìm được sự tức giận. Con người không kiểm chế được lòng mình, niệm niệm tham sân si mạn đều tăng trưởng.

Địa cầu là hoàn cảnh, là y báo của chúng ta. Địa cầu càng lúc càng xấu là do tâm vô cùng xấu ác của những con người trên địa cầu. Lòng người khác thường! Con người khởi niệm phải là Nhân, Lễ, Nghĩa, Trí, Tín thì mới là con người. Nếu ngược lại thì là khác thường rồi! Nhưng sự khác thường này đã diễn ra quá lâu rồi, lâu đến mức trở thành thói quen, tập khí khiến người ta không còn nhận ra sự khác thường nữa.

Nhà Phật nói: **“Tự tánh thường hằng là thanh tịnh”**. Nhưng từ rất lâu rồi, chúng ta không còn tâm thanh tịnh nữa mà khởi tâm động niệm đều là **“tự tư tự lợi, danh vọng lợi dưỡng, năm dục sáu trần, tham sân si mạn”**. Chúng ta đã bị ô nhiễm quá lâu, ngày càng xa đi tự tánh nên ta không còn thấy nó là khác thường nữa. Chúng ta may mắn được học Phật, được nghe Phật nói, được nghe Hòa Thượng nói thì chúng ta còn cảm nhận được. Nếu chúng ta nói với thế gian là **“lòng người khác thường”** thì họ sẽ không tin, có thể họ còn mắng chúng ta, họ cho rằng chính chúng ta có cách nghĩ khác thường chứ họ không khác thường.

Hòa Thượng nói: **“Trên địa cầu của chúng ta ngày nay, nạn nước, nạn hạn hán, nạn lửa, nạn gió, động đất, sóng thần, đói khát, dịch bệnh diễn ra khắp nơi”**. Ở Đức thì bị nạn nước, ở Tây Ban Nha thì hạn hán. Nơi thì nước dâng lên cuộn cuộn, người dân sống ở đó chưa bao giờ từng nghĩ rằng nước có thể dâng lên cao đến mức như vậy. Hồ nước lớn ở Tây Ban Nha bị khô cạn đáy. Năm vừa rồi, nạn cháy rừng xảy ra ở khắp nơi trên thế giới, cháy rất nghiêm trọng. Động đất, sóng thần, nạn đói cũng rất nghiêm trọng. Dịch bệnh thì diễn ra khốc liệt trên toàn thế giới, mọi người đều bị ảnh hưởng, ai cũng mong dịch bệnh qua mau. Nhưng chúng ta không chuyển tâm mình, không có cảm nhận dịch bệnh độc hại là do tâm mình.

Bài học hôm trước, Hòa Thượng nói: **“Vi-rút vốn dĩ không độc hại như vậy nhưng vào cơ thể con người thì chúng thành cực độc”**. Thực ra vi-rút rất bé bỏng, chỉ cần gặp mùi tinh dầu thì chúng đã không sống được nhưng khi vào trong cơ thể chúng ta thì vi-rút sinh sôi, trở nên khủng khiếp. Con người không nghĩ đến việc chuyển đổi tâm mà họ chỉ mong muốn chuyển đổi hoàn cảnh, chuyển đổi mọi thứ bên ngoài để tốt cho họ. Họ không biết là phải chuyển đổi từ gốc, phải chuyển đổi từ chính tâm mình.

Hòa Thượng nói: **“Nạn nước, hạn hán, nạn bão, sóng thần, đói khát, dịch bệnh, đây là thiên tai rất phổ biến. Nhân họa thì lại càng phức tạp hơn! Họa do con người làm ra thì còn phức tạp hơn, đôi bên giữ tâm tổn người để lợi mình. Đây không những là căn nguyên của nhân họa mà cũng chính là tác nhân tai hại của thiên nhiên. Lòng người khác thường nên đã tạo thành thiên tai, nhân họa, đã tạo**

thành tai biến cho địa cầu. Bạn muốn hỏi: “Làm thế nào để địa cầu trở lại bình thường?” Muốn cho địa cầu trở lại bình thường thì con người phải tuân thủ Năm Giới, Mười Thiện. Con người mà tuân thủ Năm Giới, Mười Thiện thì địa cầu tự nhiên sẽ được phục nguyên, sẽ hiền hòa trở lại”.

Hơn mười năm trước, khi mới chuyển về đây sống, tôi đứng ở đây nhìn lên sườn núi thấy màu trắng. Tôi leo lên núi thì thấy rất nhiều nấm mỡ, một loại nấm rất ngon. Tôi cũng hái được nấm mỡ mấy năm liền nhưng bây giờ không có nữa. Thi thoảng tôi thấy mấy người dân tộc bán loại nấm mỡ đó nhưng họ phải hái ở những nơi rất xa, những nơi không có dấu chân con người.

Những người làm nông thì càng thấy rõ sự khác thường. Những loại rau mà chúng ta ăn được thì không sinh trưởng nữa. Những cây rau mà chúng không ăn được, những cây có nhiều gai góc thì phát triển rất nhiều. Chỉ cần chúng ta chạm phải những cái cây đó thì sẽ bị gai cắm. Ở đây cũng có một loại cây như vậy, nó to hơn cây xấu hổ rất nhiều. Khi tôi chặt những cây đó, mặc dù rất cẩn thận nhưng tôi cũng bị rất nhiều gai đâm. Hoa cỏ hiền hòa không mọc mà những loại cây gai góc, chúng ta không dùng được thì lại mọc rất nhiều. Chúng ta liên tưởng tới lòng người, liên tưởng đến sự khác thường của tâm người. Vì khởi tâm động niệm của con người ngày nay đều là “*tự tư tự lợi*”, hại người để lợi mình cho nên nhiều loại cây độc hại mới hình thành như vậy.

Hòa Thượng nói: ***“Muốn địa cầu này tốt đẹp lên thì con người phải chuyển đổi tâm của mình. Con người phải giữ Năm Giới, Mười Thiện. Ngũ Thường của nhà Nho là Nhân, Nghĩa, Lễ, Trí, Tín. Ngũ Giới của Nhà Phật là không sát sanh, không tà dâm, không trộm cắp, không nói dối, không uống rượu. Trái với Năm Giới, Mười Thiện chính là khác thường, mà khác thường thì chắc chắn có thiên tai. Nếu thuận theo Năm Giới, Mười Thiện thì liền có phước lành. Trên Kinh Phật giảng dạy đạo lý này rất rõ ràng. Đạo lý của Cảm Ứng Thiên cũng nói được rất thấu triệt. Phật Kinh là Thánh nhân của Ấn Độ xưa nói. Đạo lý của Cảm Ứng Thiên là Thánh Hiền của chúng ta nói”.***

Người xưa nói: ***“Cảnh tùy tâm chuyển”, “Y báo tùy theo chánh báo”.*** “Chánh báo” là tâm chúng ta, “y báo” là hoàn cảnh xung quanh chúng ta. “***Ngũ Thường***” là Nhân, Lễ, Nghĩa, Trí, Tín. Nhưng có rất ít người nghe mà làm theo. Trong “***Cảm Ứng Thiên***” có hai câu rất rõ ràng: ***“Nhà nào làm nhiều việc thiện ắt dư thừa việc vui. Nhà nào làm nhiều việc ác ắt dư thừa việc xấu”.*** Nếu ta làm theo đạo lý này thì sẽ có kết quả tốt. Nếu ta làm ngược lại thì gặp tai ương, hậu quả vô cùng lớn!

Hòa Thượng giải thích: ***“Chúng ta có thể đem những lời giáo huấn của Phật, của Thánh Hiền xem thành lời dự ngôn của người xưa để đối đãi. Lời dự ngôn này có lý luận để chúng ta nương tựa và tin theo. Kiết, hung, họa, phước đích thực là ở ngay trong một niệm. Vậy thì xem bạn chuyển đổi ý niệm của mình như thế nào. Niệm của bạn hàng ngày chỉ là tự tư tự lợi, chỉ là hại người lợi mình thì hung tai chắc chắn sẽ đến. Niệm của bạn chuyển đổi thành Nhân, Nghĩa, Lễ, Trí, Tín thì kiết phước sẽ đến. Bạn muốn “hung tai” hay bạn muốn “kiết phước” đều ở trong một niệm của bạn. Nếu người thế gian***

này vẫn không giác ngộ, vẫn không chịu quay đầu, vẫn tiếp tục tạo nghiệp, vẫn tiếp tục giữ tâm bất thiện thì chân thật giống như nhà Phật nói: “Biển khổ mênh mông, khổ ải vô biên”.

Chúng ta phải coi lời giáo huấn của Phật, của Thánh Hiền là một dự ngôn có đạo lý để tin, để nương tựa, làm thành hành trang sống cho chúng ta. Chúng ta phải luôn luôn dùng lời giáo huấn của Phật Bồ Tát, của Thánh Hiền để kiểm soát khởi tâm động niệm, hành động tạo tác của chính mình.

Người thế gian ai cũng muốn **“phùng hưng hóa kiết”**, có thể thiện hóa tai nạn, hóa giải việc xấu thành việc tốt. Trong trận đại dịch Covid, ai cũng mong muốn trải qua dịch bệnh một cách nhẹ nhàng, không muốn phải ra đi như nhiều người. Chúng ta dụng tâm như Hòa Thượng dạy: **“Ở ngay trong một niệm của mình, bạn có chuyển đổi ý niệm thành niệm thuận thiện, thuận tịnh không? Hay bạn vẫn y như cũ, vẫn không giác ngộ, không quay đầu, vẫn tiếp tục tạo nghiệp, vẫn giữ tâm bất thiện? Vậy thì làm sao có thể “phùng hưng hóa kiết” được!”**

Nhà Phật nói đạo lý nhân quả rất rõ ràng: **“Trồng dưa được dưa, trồng đậu được đậu”**, gieo nhân yêu thương thì gặt yêu thương, gieo nhân tang tóc, sầu khổ thì làm sao tránh được tang tóc, sầu khổ. Thầy Thái Lễ Húc có giảng đề tài **“Hạnh phúc trong một niệm”**. Một niệm rất ngắn, hạnh phúc hay khổ đau đều ở ngay trong một niệm của chúng ta. Chúng ta có đề khởi được niệm thiện, niệm nhân từ, niệm yêu thương muôn loài hay không? Nếu ý niệm của chúng ta đều là lợi mình, hại người thì đây là nhân vô cùng xấu, không thể có được kết quả tốt. Cho nên Hòa Thượng nói: **“Không còn cách nào hơn là phải chuyển đổi khởi tâm động niệm của chính mình, phải chuyển tâm vì người mà phục vụ, vì người mà tạo phước, vì người mà lo nghĩ”**.

Người thế gian không biết đạo lý: **“Người phước ở đất phước, đất phước chỉ dành cho người phước”**. Người có phước thì ở thế gian này mọi sự thuận lợi, người có phước thì gặp dữ cũng hóa lành. Người ta cũng bệnh khổ, mình cũng bệnh khổ nhưng mình qua được một cách nhẹ nhàng, đó chính là phước.

Hòa Thượng nói: **“Người thế gian không tin, không chịu giác ngộ, không chịu quay đầu. Họ không tin theo lời giáo huấn của Phật, của Thánh Hiền. Họ không tin nhưng chúng ta tin, chúng ta làm một cách triệt để vì chúng ta biết “người phước ở đất phước”**. Mọi sự sẽ thuận lợi đối với người có phước. Chúng ta có phước thì phước sẽ trang trải đều trong cuộc sống, khiến chúng ta không phải lo nghĩ.

Hòa Thượng nói: **“Thế gian ngày nay bệnh khổ thì triền miên, thiên tai thì càng lúc khốc liệt. Vậy mà con người vẫn không giác ngộ, vẫn rắp tâm hại người để mình có được lợi. Những người như vậy có đáng thương không? Quá đáng thương! Chúng ta là người học Phật, chúng ta là người học đạo Thánh Hiền. Học Phật thì phải giữ cho ba nghiệp của mình thanh tịnh. Thân không sát, đạo, dâm. Ý không tham, sân, si. Miệng không nói dối, không nói lưỡi đôi chiều, không nói lời hung ác, không nói**

lời thêu dệt. Bạn làm được bao nhiêu phần trăm? Thánh Hiền dạy “Nhân, Nghĩa, Lễ, Trí, Tín”. Chúng ta học đạo Thánh Hiền, hãy tự chấm điểm xem mình làm được bao nhiêu phần trăm rồi?”

NHÂN: “*Nhân*” là người đối với người phải có lòng nhân từ, yêu thương, quan tâm, khởi tâm động niệm không “*tự tư tự lợi*”, không tôn người lợi mình.

NGHĨA: “*Nghĩa*” là nghĩa vụ, giúp ích người khác mà không cần cầu sự báo đáp. Đây gọi là “*hi sinh phụng hiến*”, “*chí công vô tư*”.

LỄ: “*Lễ*” là lễ phép, chuẩn mực, làm đúng, làm tròn bổn phận.

TRÍ: “*Trí*” là lý trí. Chúng ta làm việc gì cũng phải dùng trí tuệ để xem việc làm đó có hợp tình, hợp lý, hợp pháp hay không. Người học Phật, học đạo Thánh Hiền mà làm ra những việc không hợp tình, không hợp lý, thậm chí không hợp pháp thì có đáng trách không?

TÍN: “*Tín*” là tín dụng, giữ chữ “*tín*”. Người ta vì giữ chữ “*tín*” mà có thể hi sinh tính mạng. Chúng ta thì dễ dàng bội tín. Có một vị vua rất thích thanh bảo kiếm của một vị quan đi sứ nên cứ ngắm nhìn thanh bảo kiếm đó. Trong lòng vị quan đã nghĩ: “*Sau khi đi sứ về, mình sẽ tặng Vua thanh bảo kiếm này*”. Vị quan chỉ mới khởi ý niệm mà chưa nói ra thành lời. Sau hoàn thành nhiệm vụ, vị quan quay trở về thăm Vua thì vị Vua đó đã chết rồi. Vị quan đã ra thăm mộ Vua, treo cây kiếm đó treo lên cái cây ở bên mộ để tặng Vua. Đó là khí khái của một bậc quân tử. Khí khái của một vị Phật, một vị Bồ Tát thì còn cao hơn nữa.

Hòa Thượng nói một câu khiến tôi hết sức chấn động: “***Mọi người phải quay về làm đúng, làm tốt vai trò nghĩa vụ của chính mình***”. Người học Phật phải làm tốt vai trò của người học Phật. Người học đạo Thánh Hiền phải làm tốt vai trò của người học đạo Thánh Hiền. Chỉ cần làm tốt vai trò nghĩa vụ của chính mình thì chúng ta đã làm ra được biểu pháp, làm ra được tấm gương. Người khác nhìn vào thì tự khắc họ sẽ có được sự khải thị, có được sự nhắc nhở, có được sự khích lệ, rồi họ sẽ phát tâm làm theo.

Bài học hôm nay, Hòa Thượng nhắc chúng ta: “***Biển nghiệp mênh mông, khổ hải vô biên***”, nghiệp tạo ra mà nhiều như biển thì khổ hải sẽ vô biên. Ngài cũng nhắc chúng ta rằng: “***Tự tác tự thọ***”. Chúng ta tự mình làm tự mình chịu, chứ không phải là Phật Bồ Tát hay Thánh Hiền, Quỷ Thần tạo ra cho chúng ta. Chúng ta đã tạo nhân thì chúng ta phải rước lấy họa, không cách nào khác. Chúng ta muốn “***phùng hung hóa kiết***”, gặp việc hung hóa lành, muốn gặp việc xấu hóa thành việc tốt thì chúng ta phải chuyển đổi ngay từ nơi tâm niệm của mình. Chúng ta phải cẩn trọng kiểm soát từng khởi tâm động niệm, từng đối nhân xử thế của chính mình. Chúng ta giảm đến mức thấp nhất những tiện nghi trong cuộc sống, dành tiện ích đó cho những chúng sanh đau khổ.

Giai đoạn này cần lắm lòng nhân từ của chúng ta đối với tất cả mọi người xung quanh. Nhiều người bị Covid xong không còn sức lao động, không thể duy trì cuộc sống. Chúng ta biết được thì chúng ta phải tận lực mà giúp đỡ họ. Thay vì ăn một thứ đắt tiền thì ta ăn một thứ ít tiền hơn để dành tiền giúp đỡ người

khác. Người xưa dạy: “*Người có lòng nhân sẽ biết yêu thương muôn vật*”. Mấy hôm nay câu này nhắc nhở tôi rất sâu sắc. Lúc này rất cần chúng ta phát tâm nhân từ, yêu thương quan tâm đến người khác nhiều hơn!

Người nhân yêu người. Muốn thay đổi hoàn cảnh sống thì chúng ta chỉ cần mở rộng lòng nhân từ của mình, trước đây tâm nhân từ còn nhỏ thì bây giờ ta làm cho nó rộng lớn lên, càng rộng lớn càng tốt. Tôi nhớ đến một câu thơ: “*Hướng về phụng sự cho nhân loại, sẽ gặp tình ta trong khối yêu!*”. Khi chúng ta chỉ lo nghĩ cho mọi người thì tâm chúng ta luôn tràn ngập tình yêu thương.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỉ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!

Chúng con chân thành cảm ơn!